

Förord

Under ett par år har jag varit brevvän med Signe Larsson i Sundsvall. Hon började genom att skicka mig ett brev med några spännande reflexioner kring sådant som jag hade skrivit. Samtidigt skickade hon med några egna berättelser. Sedan kom det några till och några till. Och till sist kunde jag inte låta bli att väcka tanken att ett urval borde komma ut i bokform.

Det var inte bara det att jag hade roligt när jag läste. Jag tänkte också att det var länge sedan jag läste berättelser och påhitt av den här typen. Garanterat har jag aldrig tidigare mött en sådan sprudlande berättarglädje från någon som är så gammal som Signe, nu nästan nittio år. Hon har så många tankar, sammanhang och påhitt inuti sig att varken hon själv eller läsaren behöver bry sig om vad som är fakta och vad som är fantasi. Man kan inte riktigt veta när bokens Katarina främst motsvarar Signe eller har drag av någon annan som hon mött eller uppfunnit under sitt långa liv. Somliga berättelser hänger ihop, andra är lösryckta. De flesta handlar om Katarina som barn eller om Katarina som gammal, och de skulle alla kunna karakteriseras utifrån att "liten flicka med krut växer upp till kaxigt fruntimmer som bryter mot det gängse".

Så mycket kan jag avslöja som att Katarinas brott mot det gängse blir mer udda ju äldre hon blir. Då och då kan jag inte undvika att associera till Jonas Jonasson och "Hundraåringen som gick ut genom fönstret och försvann", detta trots att 1 ½ generation skiljer författarna åt. Gissningsvis tar Signe ut svängarna mer nu än hon gjorde för 38 år sedan. Eller som hon låter Katarina säga i boken på tal om hur hon utvecklats som människa: "Det händer ingenting av sig själv, händelser måste hjälpas på väg."

I det första av bokens sjutton berättelser får man se hur Katarina kan fantisera kring en alldeles vanlig ovanlig pinnstol, i det andra förstår man vilket påbrå hon har från sin farmor (och kanske från sin farfar). Sedan brakar det loss med ett antal minst sagt burleska kapitel om Katarina i pensionärsåldern, och först därefter kommer det några om den tidiga Katarina. Boken avslutas med en biblisk äppleberättelse i uttalat feministisk anda.

Om man frågar Signe varför hon skriver, blir hon inte svaret skyldig. Så här uttryckte hon sig för ett antal år sedan:

"Jag skriver för att jag ska bli berömd och tjäna mycket pengar. Alla ska förundras över att en människa som är så gammal kan skriva så fantastiskt bra böcker.

Gamla människor ska få en kick och börja göra saker som de länge har velat göra men aldrig vågat. Till exempel: färga håret grönt, hoppa fallskärm, köpa tokiga kläder, spela fiol på torget, läsa lusen av sin elaka svägerska, måla rollatorn röd med blommor och en massa liknande saker.

Unga människor ska läsa och förvånas och en del ska ändra sin uppfattning om de gamla.

Jag ska slå världen med häpnad. Mina böcker ska översättas till minst tio språk och jag ska tjäna kolossalt mycket pengar som jag ska använda till vad som faller mig in.

Jag ska bjuda min man på golfresor vart i världen han vill åka. Min son och svärdotter ska få pengar så att de kan anställa fler på sitt företag och själva minska sin arbetstid. Då kan min son tillbringa

mer tid i sin nybyggda skrivarstuga och min svärdotter kan få möjlighet att ägna sig åt skolpolitik som hon är intresserad av och bra på.

Mina barnbarn ska jag ge möjlighet att ta ledigt från det de håller på med för att under minst ett halvår kunna gå ut som hjälparbetare till något behövande land.

Intäkterna från några av mina bästsäljare ska gå till Världens Barn.

Alla mina skrivarkompisar ska jag bjuda på en veckas vistelse på ett lyxigt ställe, där man får god mat och dryck och blir upppassad och ompysslad.

Jag ska köpa ett litet rosa hus som ligger vid Lilla Torg i Simrishamn. Där ska jag bo när jag blir trött på all berömmelse.

Kortare uttryckt:

Jag skriver, när jag av någon anledning kommer på något som känns roligt att skriva om.”

Nu hoppas jag att du kommer att få lika trevligt med detta som vad jag har haft det under läsning, urval och redigering.

Med goda hälsningar från sommaren 2012

Bodil Jönsson